

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าวันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

โดยที่ได้มีการปฏิรูประบบราชการโดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมา และให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าวันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าวันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕) เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าวันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถจักรยานยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

“ทาง” หมายความว่า ทาง ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

“เครื่องมือวัดควันขาว” หมายความว่า เครื่องมือวัดควันระบบวัดความทึบแสงแบบไหลผ่านทั้งหมด (Full Flow Opacity) ที่ให้ควันขาวทั้งหมดไหลผ่านช่องวัดแสงและวัดค่าของแสงที่ทะลุผ่านควันขาว โดยวัดค่าเป็นหน่วยร้อยละของความทึบแสง

“ความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุด” หมายความว่า ความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุดของเครื่องยนต์

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับแก่รถจักรยานยนต์ที่ใช้ในทาง

ข้อ ๔ มาตรฐานค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ ต้องไม่เกินร้อยละ ๓๐ เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือวัดควันขาว

ข้อ ๕ วิธีการตรวจวัดค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ ให้เป็นไปตามภาคผนวกท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ยงยุทธ ดิยะไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาคผนวก

ท้าย

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าควันขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์

ข้อ ๑ การเตรียมรถจักรยานยนต์ก่อนตรวจวัดควันขาว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) จอดรถจักรยานยนต์อยู่กับที่ในตำแหน่งเกียร์ว่างและเดินเครื่องยนต์ให้อยู่ในอุณหภูมิใช้งานปกติ

(๒) ตรวจสอบความผิดปกติของอุปกรณ์เครื่องยนต์ ด้วยการเร่งเครื่องยนต์อย่างช้าๆ จนถึงความเร็วรอบสามในสี่ของความเร็วรอบที่ให้กำลังสูงสุดโดยในขณะที่เร่งเครื่องยนต์ให้สังเกตหรือฟังเสียงสิ่งผิดปกติของเครื่องยนต์ ถ้าพบอาการผิดปกติที่อาจทำให้เครื่องยนต์เสียหายหรือไม่ปลอดภัย ให้ระงับการทดสอบไว้จนกว่าจะซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

ข้อ ๒ การเตรียมเครื่องมือวัดควันขาว ให้ดำเนินการดังนี้

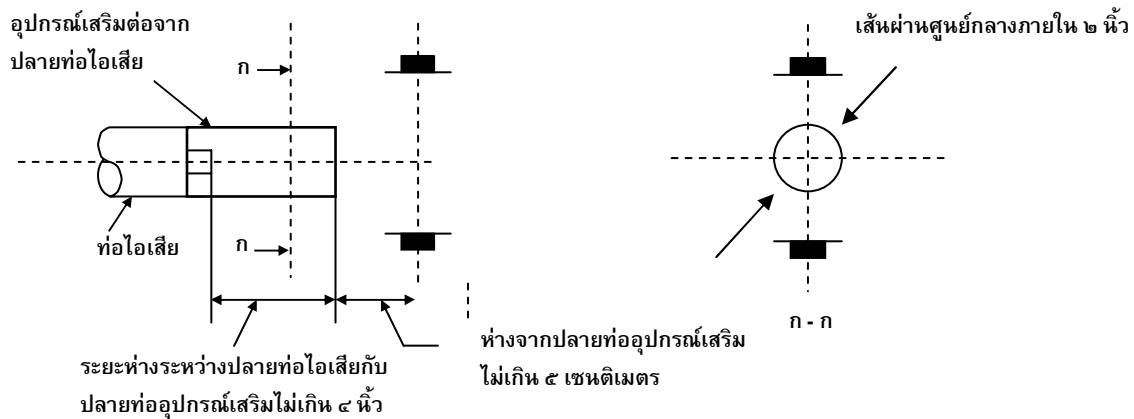
(๑) ทำความสะอาดเครื่องมือ เช่น หัววัด เลนส์กระจับแสง และปรับแต่งเครื่องมือวัดควันขาว ตามคู่มือการใช้งานของผู้ผลิตเครื่องมือวัดควันขาว

(๒) จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อป้องกันเครื่องมือวัดควันขาวถูกรบกวนจากภายนอก เช่น ลม ฝุ่น ละออง หรือแสง ซึ่งจะทำให้ผลการตรวจวัดผิดพลาด ตามคู่มือการใช้งานของผู้ผลิตเครื่องมือวัดควันขาว

(๓) ติดตั้งอุปกรณ์เสริมต่อปลายท่อไอเสียที่มีลักษณะเป็นท่อกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน ๒ นิ้ว เข้ากับปลายท่อไอเสียรถจักรยานยนต์ โดยให้ระยะห่างระหว่างปลายท่อไอเสียและปลายอุปกรณ์เสริมห่างกันไม่เกิน ๔ นิ้ว

(๔) ติดตั้งหัววัดของเครื่องมือวัดควันขาวเข้ากับปลายท่ออุปกรณ์เสริมที่ต่อกับปลายท่อไอเสีย โดยให้ทางผ่านของแสงอยู่กึ่งกลางท่ออุปกรณ์เสริมและห่างจากปลายท่ออุปกรณ์เสริมไม่เกิน ๕ เซนติเมตร ดังภาพ

ภาพแสดงการติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดกับปลายท่อไอเสีย

- หมายเหตุ
๑. หมายความว่าถึง หัววัดของเครื่องมือวัดควันทวนขาว
 ๒. ก-ก หมายความว่าถึง ภาพตัดขวางของท่ออุปกรณ์เสริม
 - ข้อ ๓ วิธีการตรวจวัดควันทวนขาวจากไอเสียของรถจักรยานยนต์ ให้ทำตาม

ขั้นตอนดังนี้

- (๑) การเตรียมรถจักรยานยนต์และเครื่องมือวัดควันทวนขาวให้เป็นไปตามข้อ ๑ และ ๒
- (๒) จอดรถจักรยานยนต์อยู่กับที่ในตำแหน่งเกียร์ว่าง
- (๓) เร่งเครื่องยนต์อย่างรวดเร็วจนถึงความเร็วรอบสามในสี่ของความเร็วรอบที่ทำให้กำลังสูงสุด จากนั้นปล่อยคันเร่งเพื่อให้เครื่องยนต์กลับมาสู่อัตรารอบเดินเบา
- (๔) เร่งเครื่องยนต์ตามวิธีใน (๓) ซ้ำกัน ๕ ครั้ง โดยให้บันทึกค่าสูงสุดของควันทวนขาวที่ตรวจวัดได้ในแต่ละครั้ง ถ้าผลการตรวจวัดทั้ง ๕ ครั้งไม่เกินค่ามาตรฐาน ให้ถือว่ารถจักรยานยนต์คันดังกล่าวมีค่าควันทวนขาวเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และไม่ต้องตรวจวัดต่อจนครบทั้ง ๑๕ ครั้ง แต่ถ้าผลการตรวจวัดครั้งใดครั้งหนึ่งมีค่าควันทวนขาวเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้ทำการตรวจวัดต่อจนครบ ๑๕ ครั้ง และให้บันทึกค่าสูงสุดของควันทวนขาวที่ตรวจวัดได้ในครั้งที่ ๑๑ ถึง ๑๕ ไว้ เพื่อนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและใช้เป็นเกณฑ์ตัดสิน
- (๕) กรณีที่มีท่อไอเสียมากกว่า ๑ ท่อ ให้ตรวจวัดควันทวนขาวจากท่อไอเสียของรถจักรยานยนต์ตาม (๑) ถึง (๔) ทุกท่อ และให้ใช้ค่าสูงสุดที่ตรวจวัดได้เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน